

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava**, se sídlem 17. listopadu 2172/15, Ostrava, zastoupen JUDr. Filipem Jirouskem, advokátem se sídlem Preslova 361/9, Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR**, se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2016, č. j. MŠMT-1398/2016-1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2017, č. j. 11 A 43/2016 - 43,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Dne 30. 6. 2011 vydal žalovaný Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 0070/02/01 pro projekt „Centrum excelence IT4Innovations“. Dle Dodatku č. 0070/02/09 ze dne 19. 1. 2015 k tomuto rozhodnutí bylo jednou z povinností žalobce pořízení tzv. klíčového vybavení projektu „Laboratoř vizualizace a virtuální reality IT4Innovations“.

[2] Oznámením o podstatné změně v projektu č. 24 ze dne 19. 5. 2015 požádal žalobce o vyškrtnutí této položky (2.4.8 Laboratoř vizualizace a virtuální reality) ze seznamu klíčového vybavení projektu.
[3] V návaznosti na uvedené oznámení žalovaný dne 13. 8. 2015 požádal žalobce o vyjasnění okolností pořízení laboratoře vizualizace. Žalobce v dopise ze dne 24. 8. 2015 vysvětlil, že pořízení laboratoře vizualizace je i nadále jednou z priorit, přičemž v současnosti plánuje laboratoř pořídit z jiných finančních zdrojů a předpokládá využití prostředků Operačního programu výzkum, vývoj a vzdělávání (OP VVV).

[4] Dne 13. 10. 2015 vydal žalovaný Dodatek č. 0070/02/12, kterým k rozhodnutí o poskytnutí dotace vložil následující text tzv. milníku *„do 31. 12. 2020 pořízení Laboratoře vizualizace a virtuální reality z jiných finančních zdrojů“*. V návaznosti na tuto změnu klíčového vybavení projektu došlo k vyškrtnutí dvou závazných podmínek schválených v předchozím vydaném dodatku z technického popisu projektu.

[5] Žalobce proti Dodatku č. 0070/02/12 podal dne 6. 11. 2015 námitky, ve kterých napadl formulaci vloženého textu milníku, který žalobci ukládá *„do 31. 12. 2020 pořízení Laboratoře vizualizace a virtuální reality z jiných finančních zdrojů“*. Žalobce namítá, že požadoval vložení textu *„do 31. 12. 2020 pořízení Laboratoře vizualizace a virtuální reality, v případě zajištění/získání financování z některého v budoucnu dostupných dotačních zdrojů“*. Žalobce zdůraznil, že nedisponuje dostatečnými prostředky, aby mohl přijmout závazek v podobě formulované žalovaným. V případě, že by v daném období nedosáhl na finanční prostředky poskytované z dotačních programů, byl by žalobce vystaven riziku významného postihu za nerealizaci laboratoře, neboť z vlastních zdrojů by nebyl schopen náklady na její pořízení pokrýt.

[6] Žalovaný reagoval oznámením ze dne 2. 2. 2016 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), ve kterém námitkám žalobce nevyhověl. V odůvodnění poukázal, že žalobce dne 24. 8. 2015 v odpovědi na žádost žalovaného o informace uvedl, že pořízení laboratoře vizualizace je pro rozvoj Národního superpočítačového centra IT4Innovations nadále jednou z priorit a konstatoval, že plánuje zmíněnou laboratoř pořídit z jiných zdrojů. Žalovaný vyslovil, že dlouhodobě považuje pořízení laboratoře vizualizace za významné, a proto nelze žalobci vyhovět v jeho požadavku na zmírnění předmětné formulace.

II. Řízení před městským soudem

[7] Závěry žalovaného vyslovené v rozhodnutí o námitkách ze dne 2. 2. 2016 napadl žalobce žalobou, ve které namítl nestandardnost postupu žalovaného, jestliže žalovaný žádost žalobce o začlenění tzv. milníku v požadovaném znění ani nezamítl, ani neschválil, ale svévolně přeformuloval. Rozhodnutí o námitkách pak podle žalobce nebylo řádně odůvodněno a nebylo tudíž ani přezkoumatelné.

[8] Městský soud žalobu rozsudkem ze dne 7. 11. 2017 zamítl. Shledal, že napadené rozhodnutí žalovaného (oznámení o nevyhovění námitkám žalobce ze dne 2. 2. 2016) má po formální stránce náležitosti správního rozhodnutí, neřeší však otázku důvodnosti krácení dotace z pohledu Dodatku č. 0070/02/12 formou přípustného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 5. 2017, č. j. 4 Afs 60/2017 – 40, dospěl

k závěru, že proti rozhodnutí podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel, ve znění účinném do 19. 2. 2015, nebyl přípustný opravný prostředek. Ačkoliv sdělení o vypořádání námitek ze dne 2. 2. 2016 bylo vydáno již za účinnosti zákona č. 25/2015 Sb., který do rozpočtových pravidel zavedl institut námitek proti rozhodnutí podle § 14e odst. 1, podle přechodného ustanovení v čl. II zákona č. 25/2015 Sb., se právní vztahy vzniklé z rozhodnutí o poskytnutí dotace vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona posuzují podle rozpočtových pravidel v dosavadním znění. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, č. j. 6 Afs 2/2016 - 50, je třeba počátek běhu lhůty k podání správní žaloby spojovat s doručením sdělení o vypořádání námitek proti rozhodnutí podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel, jelikož k tíži příjemce dotace nelze přičítat, že na základě nesprávných informací obsažených v *Příručce pro žadatele a příjemce operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace* využil opravný prostředek, který neexistoval, a odepřít mu právo domáhat se soudní ochrany svých práv.

[9] Městský soud se neztotožnil s názorem žalovaného, podle něhož bylo třeba žalobu odmítnout, neboť učinil předmětem své přezkumné činnosti obsah úkonu žalovaného, jímž se zakládají, mění, ruší či závazně určují práva žalobce (§ 65 s. ř. s.), jímž je v nyní posuzované věci Dodatek č. 0070/02/12 ze dne 13. 10. 2015 k Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 0070/02/01. Lhůtu pro podání žaloby pak soud vyhodnotil s ohledem na výše citovanou judikaturu jako zachovanou, neboť se její běh odvíjí ode dne, kdy bylo žalobci doručeno sdělení o vypořádání námitek, tj. ode dne 8. 2. 2016 (viz fotokopie obálky s prezentačním razítkem na č. l. 6 soudního spisu). Žaloba byla podána prostřednictvím elektronického podání datovou schránkou žalobce dne 7. 4. 2016, tedy v obecné dvouměsíční lhůtě podle § 72 odstavec 1 s. ř. s.

[10] Soud dále konstatoval, že žalovaný rozhodl o nevyplacení části dotace podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech (ve znění účinném do 19. 2. 2015), k čemuž poukázal na usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015 - 48, kde se podává, že *„[d]omníval-li se poskytovatel dotace, že došlo k porušení pravidel pro zadání veřejné zakázky, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně (peněžní prostředky nebyly vyplaceny), měl dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015, pravomoc rozhodnout s konečnou platností o nevyplacení dotace či její části. Takový úkon poskytovatele je rozhodnutím správního orgánu přezkoumatelným ve správním soudnictví na základě žaloby dle § 65 odst. 1 soudního řádu správního“*. S ohledem na citovaný závěr bylo dle soudu třeba zkoumat, zda v daném případě již došlo k porušení rozpočtové kázně, či nikoliv. Městský soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě nedošlo k dočasnému pozastavení vyplácení dotace, ale k jejímu konečnému krácení, respektive vyjmutí finančního zajištění pořízení Laboratoře vizualizace a virtuální reality ze zdrojů poskytované dotace.

[11] K Dodatku č. 0070/02/12 městský soud uvedl, že postoj žalovaného k žádosti žalobce o změnu v klíčovém vybavení projektu byl zcela legitimní. Za situace, kdy ke změně došlo na vlastní žádost žalobce, jehož hlavním argumentem bylo neúspěšné zadávací řízení, které byl žalobce (v postavení příjemce dotace) nucen zrušit kvůli stanovisku řídícího orgánu daného operačního programu při *ex ante* kontrole, vycházel žalovaný důvodně z údajů samotného žalobce, který ve vyjádření ze dne 24. 8. 2015 uvedl, že

pořízení *Laboratoře vizualizace a virtuální reality* je pro rozvoj celého projektu *Národního superpočítačového centra IT4Innovations* i nadále jednou z priorit. Zároveň žalobce výslovně uvedl svůj záměr pořídit zmíněnou Laboratoř z jiných finančních zdrojů. Z tohoto důvodu žalovaný oprávněně přistoupil k vyškrtnutí položky klíčového vybavení 2.4.8., ponížení příslušné kapitoly rozpočtu o částku 66.232.650 Kč. Jestliže Laboratoř měla být považována za jednu z priorit celého projektu a fakticky podmínkou jeho realizace, žalovaný důvodně stanovil termín, v němž je nutné Laboratoř pořídit v rámci zajištění/získání financování z některého v budoucnu dostupných dotačních zdrojů. I parametry tohoto milníku tak zcela odpovídají žádosti žalobce.

[12] Důvody postupu žalovaného byly dle městského soudu zcela jednoznačně, určitě a srozumitelně vyjádřeny zejména na stranách 2 – 4 Dodatku č. 0070/02/12 v kolonce nazvané „komentář ŘO“. V popsaných skutečnostech soud neshledal prvky nestandardnosti postupu žalovaného, soud nezjistil ani svévoli žalovaného správního orgánu při žalobcem namítané „změně“ či „přeformulaci“ žádosti o změnu. Žalovaný dostál své povinnosti změny vztahující se k dodatku k rozhodnutí o poskytnutí dotace řádně odůvodnit. Naproti tomu se žalobci nepodařilo veřejnou zakázku včas realizovat, což v žádném případě nelze přičítat k tíži poskytovatele dotace. Žalovaný vyložil, v jakých konkrétních skutkových a právních okolnostech spatřuje pochybení žalobce, jemuž je vytýkáno, že nedodržel postup stanovený § 59 odstavci 1 zákona o veřejných zakázkách. Žalobce v podané žalobě nevznesl žádné konkrétní námitky směřující proti závěru hodnotící komise zadavatele o posouzení kvalifikace o tom, že jeden z uchazečů prokázal splnění kvalifikace v požadovaném rozsahu, přestože fakticky tento uchazeč částečně neprokázal splnění profesní kvalifikace k provádění staveb. Nadto to byl právě žalobce, kdo zadávací řízení zrušil na základě vlastního uvážení.

[13] Městský soud po provedeném řízení dospěl k závěru, že úvahy žalovaného správního úřadu jsou dostatečné, logické a mají oporu v konkrétních zjištěných a náležitě popsaných údajích. Zároveň soud nezjistil ani žádné vady řízení, které by měly za následek nezákonnost či věcnou nesprávnost napadeného Dodatku při jeho zkoumání soudem z úřední povinnosti. Z odůvodnění Dodatku je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah nebylo stížnosti žalobce proti rozhodnutí o krácení dotace vyhověno. Odůvodnění napadeného Dodatku umožňuje posoudit i to, zda tyto úvahy vedené na základě v odůvodnění uvedených důvodů jsou v souladu s právem či nikoliv.

[14] Městský soud uzavřel, že žalovaný správní orgán se dostatečným způsobem vyjádřil k argumentaci žalobce a své úvahy náležitě zdůvodnil. Odůvodnění Dodatku proto není možné považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost.

III. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[15] Žalobce (dále „stěžovatel“) brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností.

[16] Stěžovatel rozsudku vytýká nesrozumitelnost, vnitřní rozpornost a nepřezkoumatelnost. Poukazuje, že ačkoli se městský soud v podstatné části rozsudku zabýval otázkou posuzování rozhodnutí poskytovatele dotace o pozastavení (krácení) dotace, nečiní z této své analýzy žádný relevantní závěr ve vztahu k napadenému

rozhodnutí žalovaného. Správnost rozhodnutí žalovaného městský soud odůvodňuje tím, že žalovaný důvody svého postupu vyjádřil jednoznačně, určitě, srozumitelně a své rozhodnutí řádně odůvodnil. Stěžovatel je však přesvědčen, že podstatou jím vznesených námitek se městský soud zcela opomněl zabývat.

[17] Rozsudek městského soudu je tak dle stěžovatele rovněž nesprávný. Rozhodnutím žalovaného došlo k zásahu do legitimního očekávání stěžovatele, že projekt (jak byl definován v rozhodnutí o poskytnutí dotace) bude financován výlučně z poskytnuté dotace, nikoli spolufinancován z vlastních zdrojů stěžovatele. Postupem žalovaného byl porušen účel dotace, neboť realizace projektu nepředpokládala, že by se na ní měl stěžovatel spolupodílet vlastními finančními prostředky. Podmínku *„pořízení Laboratoře vizualizace a virtuální reality z jiných finančních zdrojů“* do 31. 12. 2020 jiným způsobem nelze vykládat.

[18] Stěžovatel dále odmítá naznačovanou (nevyslovenou) argumentaci městského soudu o tom, že uložení podmínky financování laboratoře vizualizace z jiných, tj. i vlastních zdrojů představuje krácení dotace (odvod) za porušení rozpočtové kázně, popř. rozhodnutí o pozastavení vyplacení dotace. Žalovaný nikdy nerozhodl o tom, že by stěžovatel porušil rozpočtovou kázeň. Žalovaný rovněž sám odmítá, že by důvodem uložení sporné podmínky byl výsledek *ex ante* kontroly, na základě které konstatoval porušení kvalifikačních předpokladů v souvislosti s výběrovým řízením na dodavatele příslušné části realizovaného projektu.

[19] Městský soud nesprávně uvedl, že laboratoř byla považována za jednu z priorit celého projektu. Stěžovatel od počátku argumentoval a listinami založenými do spisu i doložil, že laboratoř (původně Vizualizační centrum) byla pouze okrajovou součástí projektu a původně také zcela zanedbatelnou položkou projektu (pol. 2.4.8. 8.032.650 Kč). Ke změně projektu v rozsahu stávající laboratoře došlo až na základě žádosti samotného stěžovatele v návaznosti na hospodárné jednání stěžovatele při realizaci jiných položek projektu, v rámci nichž stěžovatel potřebné finanční prostředky ušetřil. Z dodatku č. 0070/02/09 k rozhodnutí o poskytnutí dotace vyplývá, že laboratoř představuje pouze podpůrnou část infrastruktury superpočítače, která není pro jeho fungování nezbytná.

[20] Městský soud dle stěžovatele v rozsudku necituje spornou podmínku uloženou žalovaným správně, jestliže uvádí, že podmínka dovoluje zajištění financování laboratoře *„z některého v budoucnu dostupných dotačních zdrojů“*. Pokud by podmínka skutečně byla formulována tak, jak uvádí soud, stěžovatel by zřejmě ani nepodával žalobu. Stěžovatelem vznesená námitka směřuje vůči tomu, že žalovaný uložil stěžovateli pořízení laboratoře do 31. 12. 2020 *„z jiných finančních zdrojů“*, tedy bez ohledu na to, zda se stěžovateli podaří tyto *„jiné zdroje“* získat, nebo je bude muset vynaložit z vlastního. Jak stěžovatel uváděl již v argumentaci před žalovaným, uvedená podmínka je pro něj nesplnitelná, neboť z vlastních zdrojů nemůže financování laboratoře v rozsahu částky 66.232.650 Kč zajistit. Nesplnění této podmínky může vyústit v další citelný postih žalobce spočívající v uložení případného odvodu (krácení dotace) pro porušení rozpočtové kázně, což by byl následek zjevně nespravedlivý.

[21] Ze všech uvedených důvodů stěžovatel navrhuje zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[22] Žalovaný se k věci vyjádřil přípisem ze dne 23. 1. 2018, kterým navrhuje kasační stížnost zamítnout. Žalovaný uvádí, že se ztotožňuje s rozsudkem městského soudu, a odkazuje na své vyjádření k žalobě a na obsah svého spisového matriálu. Zdůrazňuje, že naplnění účelu dotace je povinností příjemce dotace, tedy stěžovatele. Žalovanému nelze klást k tíži skutečnost, že se stěžovateli nepodařilo včas realizovat veřejnou zakázku, což následně vyvolalo nutnost požádat o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace ze strany stěžovatele. Žalovaný, pokud by této žádosti o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace vyhověl, by postupoval v rozporu s § 14 odst. 13 písm. a) zákona č. 218/200, o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném do 19. 2. 2015, dle kterého platí, že účel dotace měnit nelze. Rozsudek městského soudu netrpí žádnou vadou, která by způsobovala jeho nezákonnost či nepřezkoumatelnost, zejména je odůvodněn.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[23] Kasační stížnost je projednatelná, na základě věcného posouzení však Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že není důvodná.

[24] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je zpravidla způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2009, č. j. 2 Azs 47/2009 – 71).

[25] Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dána především tehdy, opřel-li soud rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (viz např. rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75, č. 133/2004 Sb. NSS), nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných v žalobě (viz např. rozsudek ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007 – 58, rozsudek ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 8. 4. 2004, č. j 2 Afs 203/2016 - 51). Podobně je např. již zmíněným rozsudkem č. j. 2 Ads 58/2003 – 75 vymezena nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost tak, že za nesrozumitelné je třeba obecně považovat takové rozhodnutí soudu, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně, jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán.

[26] K nepřezkoumatelnosti rozsudků správních soudů i rozhodnutí správních orgánů je pak Nejvyšší správní soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). V daném případě stěžovatel nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu namítal. Konkrétně uvedl, že městský soud rozebral otázku posuzování rozhodnutí poskytovatele dotace o pozastavení (krácení) dotace, neučinil z této své analýzy žádný relevantní závěr ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného. Správnost rozhodnutí žalovaného městský soud odůvodnil tím, že žalovaný důvody svého postupu vyjádřil jednoznačně, určitě, srozumitelně a své rozhodnutí řádně odůvodnil. Dle stěžovatele se však městský soud zcela opomněl zabývat podstatou stěžovatelem vznesených námitek.

[27] Nejvyšší správní soud shledává, že se městský soud skutečně na několika stranách svého rozsudku věnoval nevyplacení části dotace, resp. krácení dotace pro porušení pravidel při zadávání veřejné zakázky, a dále zkoumal, zda v daném případě došlo k porušení rozpočtové kázně. V posuzovaném případě však poskytovatel nerozhodl dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel o nevyplacení části dotace z důvodu porušení pravidel při zadávání veřejné zakázky. Poskytovatel pouze dodatkem (ze dne 13. 10. 2015, č. 0070/02/12) změnil rozhodnutí o poskytnutí dotace, kdy vyškrtl podmínku vybudování laboratoře do roku 2015 z projektu, pročež snížil rozpočet celého projektu o částku určenou na vybudování této laboratoře. Poskytovatel žádné porušení rozpočtové kázně neshledal, ani v tomto směru nevydal žádné rozhodnutí. Nejvyšší správní soud konstatuje, že poukazovaná argumentace městského soudu není pro věc podstatná, je nadbytečná a může působit i zavádějícím dojmem, neboť se zabývá skutečnostmi, které s nyní posuzovaným případem souvisí jen okrajově, aniž by městský soud důvody svého rozboru vysvětlil, přičemž z něj nečiní žádné relevantní závěry pro nyní projednávanou věc. Nejvyšší správní soud však uvádí, že toto pochybení nezakládá nepřezkoumatelnost.

[28] Pokud jde o namítaný zásah do legitimního očekávání stěžovatele, že projekt bude financován výlučně z poskytnuté dotace, Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s hodnocením městského soudu, který postoj žalovaného k žádosti stěžovatele o změnu v klíčovém vybavení projektu shledal zcela legitimním. Městský soud správně zdůraznil, že k předmětné změně došlo na vlastní žádost stěžovatele, jehož hlavním argumentem bylo neúspěšné zadávací řízení, které byl stěžovatel nucen zrušit. Žalovaný důvodně vycházel z údajů samotného stěžovatele, který ve vyjádření ze dne 24. 8. 2015 uvedl, že pořízení Laboratoře vizualizace a virtuální reality je pro rozvoj celého projektu Národního superpočítačového centra IT4Innovations i nadále jednou z priorit. Zároveň žalobce výslovně uvedl svůj záměr pořídit zmíněnou Laboratoř z jiných finančních zdrojů. Z tohoto důvodu žalovaný oprávněně přistoupil k vyškrtnutí položky klíčového vybavení 2.4.8. a ponížení příslušné kapitoly rozpočtu o částku 66.232.650 Kč. Jestliže však laboratoř byla od počátku označována za jednu z priorit celého projektu a byla zařazena v klíčovém vybavení, je třeba tuto laboratoř hodnotit jako součást projektu, na který je nutno nahlížet jako na jeden nedělitelný celek. Projekt je tedy nezbytné jako celek (tzn. v plném rozsahu) realizovat, aby bylo dosaženo účelu dotace, přičemž povinnost dosáhnout účelu dotace je primárním závazkem, který vyplývá z rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalovaný proto důvodně stanovil podmínku pořízení laboratoře z jiných zdrojů a stanovil termín, kdy se tak má stát (31. 12. 2020). Nejvyšší správní soud hodnotí tuto kasační námitku jako nedůvodnou.

[29] Nejvyšší správní soud uvádí, že v návrhovém řízení, jakým v nyní posuzovaném případě bylo hodnocení žádosti o změnu v projektu, musí poskytovatel zajistit, že případné změny negativně neovlivní účel dotace a splnění jejích cílů. Z toho důvodu může poskytovatel nejen navrhované změny odmítnout, ale je oprávněn rovněž změnu povolit se současným stanovením podmínek, za kterých změnu připustí. V současné věci takto stanové podmínky typově vycházely z návrhu samotného příjemce, jejich uložení bylo tudíž oprávněné.

[30] Jestliže městský soud uvedl, že laboratoř vizualizace byla považována za jednu z priorit celého projektu, Nejvyšší správní soud shledává, že toto hodnocení je v souladu s tvrzeními samotného stěžovatele (např. v odpovědi na žádost žalovaného o informace ze dne 24. 8. 2015), a vyplývá rovněž jak z rozhodnutí o poskytnutí dotace, ve kterém bylo v klíčovém vybavení zařazeno původně plánované vizualizační centrum, tak i z následného Dodatku č. 0070/02/09 ze dne 19. 1. 2015, na základě kterého bylo vizualizační centrum nahrazeno laboratoří vizualizace, která byla též zařazena do klíčového vybavení projektu. Z klasifikace laboratoře jako klíčového vybavení projektu je zjevné, že tato laboratoř (resp. předcházející vizualizační centrum) představuje nedílnou součást celku projektu, který je třeba v plném rozsahu realizovat, aby byly splněny podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta, a tedy aby bylo dosaženo účelu dotace. Kasační námitka je nedůvodná.

[31] Nejvyšší správní soud závěrem uvádí, že městský soud nesprávně citoval spornou podmínku, resp. znění milníku včleněného do rozhodnutí o poskytnutí dotace dodatkem ze dne 13. 10. 2015, č. 0070/02/12. Městský soud uvedl, že podmínka dovoluje zajištění financování laboratoře *„z některého v budoucnu dostupných dotačních zdrojů“*. Stěžovatel však správně poukázal, že žalovaný uložil stěžovateli pořízení laboratoře do 31. 12. 2020 *„z jiných finančních zdrojů“*, tedy bez ohledu na to, zda se stěžovateli podaří tyto *„jiné zdroje“* získat, nebo je bude muset vynaložit z vlastního. Nejvyšší správní soud však konstatuje, že tato nepřesnost neměla vliv na zákonnost napadeného rozsudku.

VI. Závěr a náklady řízení

[32] Žalobce se svými námitkami neuspěl; jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozsudku z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[33] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť neměl ve věci úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu